

eller Erstatning for den, der har anvendt Børn ved Maskiner. Nu vil jeg gjerne indrømme, at efter den Fattigdom, der er her i Landet, kan det mange Gange være vanskeligt for fattige Forældre at faae deres Børn anbragte, saa at de kunne tjene Jøden, og at der derfra kan hentes et Argument for, at man tilstaa Ting, som man ellers ikke synes om. Men jeg tror alligevel, at det er rigtigt fra Samfundets Standpunkt at skjærme Børnene, indtil det fyldte 10de Aar. Jeg tror, at naar man i den Henseende vil hjælpe paa Fattigdommen, bør man ikke hjælpe derpaa ad den Vej, men vedtage saadanne Lovbestemmelser, at de kun maa bruges under Tilsyn af dem, som Lovgivningen ogsaa helt igjennem paa alle Punkter behandler anderledes i Forhold til Børnene end alle Andre, selv hvor der er Tale om de mest smitsomme Sygdomme, ja endogsaa selvforholdte Sygdomme, nemlig Forældrene. Derfor siger jeg, at uagtet jeg ganske vist skal erkjende, at det maaste kan stille sig tvivlsomt for mangen Demofrat, hvorvidt det paa Grund af de nuværende daarlige Forhold er forsvareligt, vil jeg alligevel anbefale at stemme dette Punktum ud. Jeg tror nemlig, det er rigtigt ikke at imødekomme den Tendents, af Hensyn til, om jeg saa maa sige, at fremme Fattigdommen yderligere, at stemme for, at Børn kunne anvendes i videre Omfang, end man finder ønskeligt. Jeg aater derfor at stemme imod 2det Stykke af Endringsforslaget under Nr. 3, og langt hellere end jeg vil se dette Endringsforslag vedtaget i sin Helhed, vil jeg ønske det Hele forkastet.

Møhr: Det er ogsaa kun et Par Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre med Hensyn til Ordførerens Udtalelse om Dagpengene. Han fastholdt, at det ikke var nogen Forhøielse, der stete. Det er imidlertid klart, at, naar vi se paa Tallene, saa er 6 og 8 mere end 4 og 6. Ganste vist kan der gjøres den Bemærkning, at vedkommende Inspektører og Assistenten ville kunne faae Mere ud af det paa den gamle Maade end paa den nye, men vi forudsætte jo naturligvis, at det Forslag, der her er stillet under Nr. 12, er en Regulering, ikke en Nedsættelse, og det er gjort, for at ikke Assistenterne og Inspektørerne skulle misbruge disse Dagpenge eller fristes til at fordrø dem, hver Gang de skulle udenfor en Dør. Thi det ere vi vist Alle enige om, som jeg bemærkede første Gang, jeg havde Ordet, at Hensigten med Dagpenge er, at de skulle have et Bederlag for deres Udgifter, naar de tage ud, og naar det er bevilget saaledes

som ved 2den Behandling for det Tilfælde, at de skulle længere Ture, er det fuldestgjørende nok for dem. Saa de korte Ture, de gjøre, kunne de meget godt spise, inden de tage ud, og naar de komme tilbage igjen, saa det behøve de intet Bederlag for. Og naar de komme hjem igjen samme Dag, men have været over $\frac{1}{2}$ Dag borte, er det ogsaa nok; kun naar de skulle lange Ture, kan man sige, at der er Nødvendighed for, at de faae et Tillæg til deres Løn. Derfor vil jeg fastholde, at det ikke er en Nedsættelse, men kun en Regulering, for at det kan falde hensigtsmæssigere efterhaanden, som de tage ud og røgte deres Gjerning. — Den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (E. F. Larsen), forstaaer jeg saaledes, at han anbefalede at stemme for den første Del af Nr. 3 angaaende Børnene, men jeg blev ikke rigtig klar paa, om han ogsaa vilde anbefale at stemme det sidste Punktum ud (E. F. Larsen: Nei!). Saa har jeg ikke noget Mere at sige til det ærede Medlem. Dersom han havde gjort det, vilde det jo ikke se rigtig godt ud for Udvalget. Jeg vil slutte mig til Ordførerens Udtalelser om dette Punktum, idet jeg forudsætter, at den ærede Formand sætter det sidste Punktum til Afstemning først . . .

Formanden (Høgsbrø): Det sidste Punktum kan ikke komme til Afstemning først; det kommer sidst.

Møhr: Saa har jeg misforstaaet det; det er saa en Streg i Regningen. Jeg mente, det sidste Punktum var mest i Modsetning til det, der nu staa i Lovforslaget. Forøvrigt har Paragrafen med dette Forslag ikke saa stor Betydning for mig, men jeg vilde dog sætte Pris paa, om vi kunde faae det, som det her staa. Dersom der skulde være Frygt for det, vil jeg snarere tilraade strax at forkaste det første Punktum, men det vil jeg overlade til Ordføreren. Den Paragraf, man har, er lige saa god som denne her. Det er rigtigt, som Ordføreren sagde, at det var mere for at opnaa et Slags Kompromis, at der blev gjort denne Forstjæl, set fra to forskellige Sider. Jeg skal nærmere afvente at høre den ærede Ordførerens Mening om det Forslag. Det ser mig betænkeligt ud; naar vi kunde faae Afstemning over det sidste Punktum først, havde det været klarere, saa vilde jeg tilraade at forkaste det første, naar det sidste blev forkastet.

Formanden (Høgsbrø): Maatte jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa,